

EXPUNERE DE MOTIVE

Până în anul 2002, autoritatea națională de reglementare în comunicații era Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, dar implementarea acquis-ului comunitar impunea crearea unei autorități de reglementare în comunicații, ceea ce s-a realizat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, care transpune Directiva 2002/21/CE (Directiva Cadru). Autoritatea înființată prin această ordonanță purta numele de Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații, iar prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2006, autoritatea a fost înlocuită cu o nouă instituție având denumirea Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației.

În timp ce această ordonanță se afla în Parlament în vederea emiterii legii de aprobare, Guvernul a emis Ordonanța de urgență a Guvernului nr.106/2008, prin care Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației a fost înlocuită cu Autoritatea Națională pentru Comunicații, care se organizează și funcționează sub coordonarea primului-ministru. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.106/2008, se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.134/2006, între timp pentru cea din urmă fiind promulgată legea de respingere.

Față de cele prezentate, comisarul european pentru Societatea Informațională, a transmis în 19 septembrie 2008 o scrisoare prin care solicita ministrului comunicațiilor o informare asupra deciziei de restructurare a Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației. În urma dialogului purtat între reprezentanții Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Comisia Europeană, s-a convenit asigurarea independenței autorității naționale de reglementare în comunicații prin trecerea acesteia sub control parlamentar, această soluție urmând să asigure stabilitatea politică și evitarea disfuncționalităților în cadrul autorității.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.106/2008 nu a respectat această convenție, autoritatea de reglementare fiind o instituție publică în subordinea Guvernului, al cărei președinte este numit prin decizie a primului ministru. În urma repetatelor avertismente, comisarul european pentru Societatea Informațională, a propus, și în 29 ianuarie 2009, Comisia Europeană a decis să se adreseze Curții de Justiție împotriva României lansând procedura de infringement. Comisia Europeană a trimis în acest sens o scrisoare formală

Guvernului României, în baza articolului 226 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene. În urma scrisorii de punere în întârziere, Guvernul, invitat să își prezinte observațiile față de cele expuse de către Comisie în termen de două luni, a elaborat Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, prin care conducerea autorității este asigurată de un președinte și 2 vicepreședinți, numiți de către președintele României, la propunerea Guvernului.

Ținând cont de recomandările Comisiei Europene privind independența autorității, care prin ordonanță a fost organizată ca autoritate publică autonomă, cu personalitate juridică, sub control parlamentar, s-a întocmit această propunere legislativă, prin care conducerea autorității să fie numită de către Parlament.

Față de cele prezentate, a fost elaborată propunerea legislativă alăturată, pe care o supun Parlamentului spre aprobare.

Inițiator,

Deputat PNL Relu FENECHIU

